

kus rahahauk seisib, pidi ta ilka viis sada sammu kohast kaugemale jäama, ja isand üksi tohtis senna minna. Sel aeval ütles Hans ennast väga imelikust hõälitsemisi ja rahakõlinat kuulwad, mittoorkorda sa siniseid tulukesi nägewad, mis kui eledad kūunlab isanda ligidal maa seest üleestõusirad. Relikord oli tuline siiski isanda pea kohal mekerdanud; tulised fotid nähti enamiste igal ööl. Kubjas ja aidamees said neid juhtumisi jälle mõldri läest kuulda, sellest pärast töösis lõikidel lootus õnneliku asjatallitamise peale.

Kui nüüd salanõumeehed wesski kambriis lõkutud usse taga istusid, seletas neile tark isand pikemalt oma seiesaabis tallitusest ja kuida tema arvamist mõõda waka seitse ehk kahessa wana Rootsi taalrid ja kõlmito osa fuldraha haugus wõdis olla. — Meestest suud joostid wet, seda kuuldes. „Aga et seda mara nii väga rohkest on,” ütles isand — „sellepärast lähääb wäljawõõtmise raskeks ja lepituse hind kalliks. Mina olen rahahoidjatega kül igawiisi kauplenud ja kui juutlane tinginud, siiski ei luba nemad varandust odavama hinna eest — kui —“

Sün wõdis tema paberit lehe omast tasfust ja luges seal peält nõnda:

1) Veristatud peawad saama üks wieaastane must täkk, üks must kuk ja must kass, ja seitse musta kana munu, kellel pool outud poeab juba sees on.

2) Iga lasti murga peale tuleb panna lepituse hinnaks: üks lai hõbe fölg ja kolm hõbepaattrid

kannaga rublatükidega. Iga jõle siisse 7 wierublast fuldraha, seitse rublatüki, seitse poolrubla tüki, ja seitse weikid hõbe raha, mis wiumsed mitte 20 kopeka tükist wähämad ei tohi olla; ja iga rahahundi otsa üks kuld sõrmus.

3) Meched, kes rahahauko tulewad üleswõtma, peawad kolm päätwa paastuma.

„Se teeb nüüd ühte arvates” — ütles isand:

— „28 fuldraha, 28 rubla tüki, 28 poolrubla tüki, nisama paljo pisolest raha, neli hõbesõlge, neli kuld sõrmust ja 12 paattrid. — Nüüd sõbrad, pidage iseleskis nõu, kas tahate ja jõuate nii paljo lunastuse hinda maksta? — Kui ei mitte, siis tahan oma fulo peale raha välja wõtta. Leitud raha jagamine on wana seadust mõõda, et varandus kolme osasse saab, kellest üks osa meistrile ja kaks osa seltsumeeritele jääb. Aga mina ei taha nii suurt palka eneselle, waid lepin sellega, et varandus ühetasa wie osasse jagataks, kust igaüks ühe wõrra saab. Kui nüüd, kuida ennest ümbes arvasin seal seitse ehk kahessa waka Rootsi taalrid on, siis tuleb igameehe peale poolteist waka, arvamata fuldraha, mis nisamoti wie jaussé jagataks. Igas kohas, kus mina enne rahahausi ülesse wõtsin, olen ma nõnda ette arwanud, et ifa paar waka raha rohkemast leiti, kui ette oli arvatud, ja nõnda wõiks siis lugu ka siin olla.“

„Saak on kül rohke,” ütles Arina aidamees — „aga lepituse hinda tuleb fa rohkest arvata, ja kust